

Kallare vid Helvetets portar

al-Allama Salih ibn Fawzan al-Fawzan

En anmärkningsvärd samling fatwor från al-Allama Salih ibn Fawzan al-Fawzan som fastställer riktlinjerna för hur man hanterar de olika duaat (kallarna) tillsammans med den profetiska vägledningen som förutsade kallare vid Helvetets portar som kallar folk till villfarelse och ett svårt straff. Mot slutet finns det också fatwor angående den världsberömda Jamaah al-Tabligh och deras ställning inom dawah-fältet.

Den ädle lärde, Salih ibn Fawzan al-Fawzan, tillfrågades i al-Muntaqa (1/320): [1]

”Sannerligen finns det många som tillskriver sig dawah i dessa dagar bland dem som söker erkännande från de betraktade lärda, de som ger sig ut för att vägleda Umman och dess ungdomar till det sanna manhaj och den rätta vägen. Så vilka är de Lärda som ni råder ungdomarna att dra nytta av och följa deras lektioner, inspelade ljud — för att ta kunskap från och hänvisa tillbaka till i viktiga frågor, nya angelägenheter och tider av fitan?”

Shaikh Salih ibn Fawzan al-Fawzan svarade:

”Kallelsen till Allah är en angelägenhet om vilken det inte råder något tvivel. Och Religionen har bara blivit etablerad tack vare dawah och Jihad efter nyttig kunskap.” [2]

”Utom de som tror, utför rättfärdiga gärningar, råder varandra med sanningen och råder varandra med tålmod.” [Al-Asr, 103:3]

Iman (tro) innebär att ha kunskap om Allah — den Ärade och Upphöjde — Hans Namn och Attribut och Hans dyrkan. Och rättfärdiga handlingar är en gren av nyttig kunskap, eftersom handlingar utan tvekan måste grundas på kunskap. [3]

Att kalla till Allah, befalla det goda och ge uppriktiga råd till muslimerna är en angelägenhet som krävs. Men inte alla är rustade för att utföra dessa plikter. Dessa angelägenheter kan inte utföras utom av kunskapens folk och de med mogna åsikter, eftersom de är viktiga och tunga angelägenheter. De kan inte utföras utom av dem som är fullt kapabla att utföra dem.

Och problemet idag är att dawahns dörr har blivit en vidöppen dörr som alla träder in från och knyter sig till dawahn. Sannerligen kan han vara en okunnig person som inte är värdig dawahn, och han hamnar i att orsaka mer korrupktion än rättelse. Sannerligen kan han vara överivrig, så att han tar angelägenheterna med hastighet och försumlighet. Så han producerar handlingar som medför mer ondska än lösningar och det som avsetts av honom vad gäller rättelse.

Snarare kan han vara bland dem som tillskriver sig dawahn, men ändå hyser fördomar och begär som de kallar till och önskar förverkliga på bekostnad av dawahn — och genom att skapa förvirring bland ungdomar i dawahns och religionens äras namn. Och kanske är meningsskiljaktighet (khilaf) avsedd med det, såsom att avvika ungdomar och avskräcka dem från sina gemenskaper, härskare och Lärda. Så de kommer till dem via råd och via dawah till synes — såsom hypokriternas tillstånd i denna Ummah. De är de som önskar ondska men föreställer en bild av godhet. [4]

Jag ska slå ett exempel för det angående Masjid al-Dirars (skadans moskés) invånare. De byggde en moské och föreställde den utåt som en rättfärdig handling. Sedan bad de Profeten (ﷺ) att be i den för att uppmuntra folk och godkänna den. Men Allah kände till

dess invånares avsikter att de bara ville orsaka muslimerna skada genom det. De ville skada Quba-moskén, den första moskén som grundades på taqwa. Och de ville ena muslimernas gemenskap. Så Allah klargjorde deras komplott för Sin Sändebud (şallallāhu alayhi wa sallam) och uppenbarade Sin utsaga:

”Och de som tagit sig en moské i avsikt att skada och för otro, och för att skapa oenighet bland de troende, och som en utpost för dem som tidigare fört krig mot Allah och Hans Sändebud — de skall sannerligen svära att deras avsikt inte är annat än det goda. Allah vittnar att de sannerligen är lögnare. Stå aldrig upp däri. Sannerligen är den moské vars grund lades från första dagen på fromhet mer värdig att du stiger upp däri (för att be). I den finns män som älskar att rena och purificera sig. Och Allah älskar dem som renar sig.” [Al-Tawbah, 9:107-108]

Det framgår för oss av denna enorma berättelse att allt som öppet framställer godhet och rättfärdig handling kan vara sanningsenlig i vad det gör. Men ibland kan det motsatta till det som är uppenbart vara avsett med det som görs.

Så bland dem som tillskriver sig dawahn idag finns vilseledare som önskar avvika ungdomar, leda folk bort från den sanna Religionen, splittra muslimernas gemenskap och falla in i fitnah (prövning, tribulation). Och Allah — den Ärade och Upphöjde — varnade oss mot dessa:

”Om de hade marscherat ut med er, hade de inte tillagt er annat än oordning, och de hade skyndat sig bland er (och spridit korrupktion) och sått splittring bland er, och bland er finns några som skulle lyssnat till dem. Och Allah är den Allvetande om de orättfärdiga.” [Al-Tawbah, 9:47]

Så uppmärksamhet ges inte till tillskrivningen, inte heller till det som är uppenbart. Snarare ges hänsyn till verkligheten och till angelägenheternas slutresultat.

Vad gäller individer som tillskriver sig dawahn är det obligatoriskt att undersöka dem:

- Var studerade de?

- Vem tog de kunskap från?
- Varifrån kom de?
- Vad är deras aqidah (trosuppfattning)?
- Och deras umgänge och effekter bland folk måste undersökas.
- Och det måste frågas: Vad gjorde de som resulterade i godhet?
- Och vilka av deras handlingar medförde rättelse?

Det är obligatoriskt att studera deras förhållanden innan man förförs av deras uttalanden och deras yttre förhållanden. Det råder inget tvivel om denna angelägenhet, särskilt i denna tid som innehåller många duaat (kallare) till fitnah. Sannerligen beskrev Profeten (ﷺ) fitnans duaat med att de är ett folk med vår hud och talar med vår tunga. [5]

Och när Profeten (ﷺ) tillfrågades om fitan (prövning, tribulation) sade han:

"De kommer att vara kallare vid Helvetets portar. Den som lyder dem ska de kasta in i det." [6]

Så han kallade dem duaat (kallare)!

Så det åligger oss att vara uppmärksamma på detta. Och vi får inte samla alla och alla i dawahn, inte heller alla som säger: *"Jag kallar till Allah och denna grupp kallar till Allah!"* Så det finns ingen räddning från att se på angelägenhetens verklighet, och det finns ingen räddning från att se på individernas och gruppernas verklighet.

Så Allah — den Ärade och Upphöjde — begränsade kallelsen till Allah till att kalla till Allahs väg. Allah den Upphöjde sade:

"Säg: Detta är min väg, jag kallar till Allah." [Yusuf, 12:108]

Detta bevisar att det finns folk som kallar till andra än Allah, och Allah den Upphöjde har informerat om att de otrogna kallar till Elden. Så Han sade:

"Och gift er inte med de avgudadyrkande kvinnorna tills de tror. Och en troende slavinna är bättre än en avgudadyrkande kvinna, även om hon kan behaga er. Och gift inte bort era"

döttrar till avgudadyrkare, tills de tror. Och sannerligen är en troende slav bättre än en fri avgudadyrkare, även om han kan behaga er. Dessa avgudadyrkare bjuder in er till Elden, men Allah bjuder in er till Paradiset och förlåtelse med Hans tillstånd.” [Al-Baqarah, 2:221]

Så det är obligatoriskt att undersöka duaaternas angelägenheter.

Shaikh al-Islam Muhammed ibn Abd al-Wahhab (d. 1206 AH) — rahimahullah — angav om denna ayah:

”Säg: Detta är min väg, jag kallar till Allah.” [Yusuf, 12:108]

”I den finns al-ikhlas (uppriktighet). Så många av folket kallar bara till sig själva och kallar inte till Allah — den Mäktige och Majestätiske.” [7]

Slut på Shaikh Salih al-Fawzans ord.

Och den ädle Shaikhen, Salih al-Fawzan, tillfrågades också: *”Vad är domen om närvaron av dessa sekter: Tabligh, Ikhwan och andra än dem i de muslimska länderna?”*

Så hans eminens svarade:

”Det är obligatoriskt på oss att inte acceptera dessa jamaah som nyligen anlänt, eftersom de önskar avvika och dela oss. De gör denna till en Tablighi, och denna till en Ikhwani och denna är det och det! Varför all denna splittring? Detta är otro mot Allahs — den Ärade och Upphöjdes — välsignelse. Vi var på en jamaah [8] (enad kropp), på enighet och på klarhet angående vår angelägenhet. Varför ska vi byta det som är bättre mot det som är sämre? Varför ska vi stiga ner från det som Allah — den Ärade och Upphöjde — har hedrat oss med av enighet, harmoni och den rätta vägen till delade jamaah, splittrat vår enighet och skapat fientlighet oss emellan? Detta är inte tillåtet, aldrig.” [9]

Och den ädle Shaikhen Salih ibn Fawzan al-Fawzan tillfrågades:

”Vad är Jamaah al-Tabligh? Och vilket manhaj är det som de traverserar? Och är det tillåtet att träda in i det och ge sig ut tillsammans med dess individer — som de säger — för dawah? Vad om de är lärda och folk med sund aqidah (trosuppfattning), såsom söner av detta land till exempel?”

Så hans eminens svarade:

”Grundprincipen är att det är obligatoriskt att följa Jamaah (muslimernas enade kropp) och det är obligatoriskt att ansluta sig till den, traversera tillsammans med den och handla med den. Denna är Jamaah som traverserar på det som Profeten (ﷺ) och hans Följeslagare var på. Vad gäller det som motsätter sig den, är det obligatoriskt att förklara sig fri från det. [10]

Ja, det är obligatoriskt på oss att kalla dem till Allah, klargöra för dem deras fel och kalla dem till Allahs Bok och Hans Sändebuds (ﷺ) Sunnah och det som Salaf al-Salih var på, eftersom detta är obligatoriskt på oss. Vad gäller oss att ansluta oss till dem, ge oss ut med dem och vandra på deras fotspår medan vi vet att de är på en felaktig väg — är detta inte tillåtet, eftersom det utgör wala (lojalitet) mot andra än Jamaah som håller fast vid det som Sändebudet (ﷺ) och hans Följeslagare höll fast vid.” [11]

Slutnoter:

[1] Det följande är en översättning av den lilla skriften Duaat ala Abwab Jahannam av Shaikh Salih al-Fawzan tillsammans med några tillägg, den publicerades av Maktabat al-Furqan i Förenade Arabemiraten.

[2] **Fördel — Kunskap föregår uttalande och handling:** Imam Muhammed ibn Ismail al-Bukhari (d. 256 AH) — rahimahullah — angav i sin Sahih (1/92), Kapitel: Kunskap kommer före tal och handlingar, som Allah — den Allrahögste — sade:

”Vet därför att det inte finns någon gudomlighet utom Allah, och sök förlåtelse för din synd.” [Muhammed, 47:19]

”Så Han började med kunskap före tal och handlingar.”

Shaikh al-Islam Abd al-Aziz ibn Baz (d. 1420 AH) — rahimahullah — angav i al-Dawah ila Allah wa Akhlaq al-Duaat (s. 38): *”Så kunskap är en grundläggande skyldighet i kallelsen till Allah. Så akta er för att kalla till Allah baserat på okunnighet, och akta er för att tala utan vederbörlig kunskap. Sannerligen förstör okunnighet, den bygger inte, och orsakar korruption, inte reformation och korrigering.”*

[3] **Fördel — Handlingar måste grundas på kunskap:** Shaikh al-Islam Abd al-Aziz ibn Abdullah ibn Baz (d. 1420 AH) — rahimahullah — angav:

”Från de nödvändiga eller snarare obligatoriska etiketterna och egenskaperna som en daai måste besitta är att handla i enlighet med vad han kallar till och vara ett rättfärdigt föredöme för det som kallas till.”

[4] **Fördel — Salafiyahs fiender ska aldrig lyckas:** Ibn al-Jawzi (d. 597 AH) angav: *”Islams kättare var tre: Ibn al-Rawandi, Abu Hayyan al-Tawhidi och Abu al-Alaa al-Marri. Den värste av dem mot Islam var Abu Hayyan, eftersom de andra två var tydliga (i sin avvikelse), medan han var dold och otydlig.”*

Al-Allama Salih ibn Fawzan al-Fawzan — hafizahullah — angav i varning mot Tawhids kallares fiender: *”Sannerligen har denna dawah (kallelse) fiender försökt använda kraft för att montera ner den, men de lyckades inte. Så de försökte vinna inflytande över den genom att orsaka tvivel och osäkerhet och anklagelser om villfarelse och de beskriver den med negativa beskrivningar, och de ökade den inte utom i strålgång, klarhet och acceptans. Efter det kommer den era vi nu lever i, där märkliga och tveksamma kallelser har trätt in i vårt land i dawahns namn.”*

[5] Berättad av al-Bukhari (8/92-93) från hadithen om Hudhayfa ibn al-Yaman (radhī Allahu anhu).

[6] Ibid.

[7] Se Kitab al-Tawhid (s. 45-46) av Shaikh al-Islam Muhammed ibn Abd al-Wahhab.

[8] Jamal ibn Farihan al-Harithi angav i al-Ajwibah al-Sadidah (s. 6): *”Det är bättre att kalla varje grupp som motsätter sig Boken och Sunnah på Salaf al-Salihis metodik som sekter. Detta är Shariah-termen för dem, som Allahs Sändebud (ṣallallāhu alayhi wa sallam) kallade dem i sekternas hadith.”*

[9] Se al-Muntaqa min Fatawa (2/376) av Shaikh Salih ibn Fawzan al-Fawzan.

[10] Den ädle lärde Abd al-Razzaq al-Afifi (d. 1414 AH) tillfrågades om att

ge sig ut med Jamaah al-Tabligh för att påminna folk om Allahs storhet, och han svarade: *”Det som är fallet är att de är innovatörer och de som håller sig till Qadariyyahs och andras manhaj, och deras utfärd betraktas inte som (i) Allahs Väg, snarare är den i (Muhammeds) Ilyas väg. De bjuder inte in till (Allahs) Bok och inte heller Sunnah, snarare bjuder de in till Ilyas, deras Shaikh i Indien.”*

Shaikh al-Islam Abd al-Aziz ibn Baz (d. 1420 AH) tillfrågades och svarade: *”De träder in i de sjuttio två (vilseledda) sekterna. Den som motsätter sig Ahl al-Sunnahs aqidah träder in i de sjuttio två sekterna.”*

[11] Se al-Muntaqa min Fatawa (2/376) av Shaikh Salih ibn Fawzan al-Fawzan.